

תת"ע 1698/03/17 - רודא גל גדליה, עו"ד, בעצמו נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1698-03-17 מדינת ישראל נ' רודא

לפני כבוד השופט הגר אדרי	
המבקש:	רודא גל גדליה, עו"ד, בעצמו
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל
	ע"י עו"ד מיכל לוי

החלטה

כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו נהיגה בדרך עירונית במהירות 88 קמ"ש במקום 50 קמ"ש, המהירות המותרת, בניגוד לתקנה 54 א לתקנות התעבורה. העבירה נאכפה ביום 28/8/16, באמצעות מצלמת א'3 (להלן: "המצלמה").

ביום 24/1/18, התקיים דיון בבקשת המבקש לגילוי חומר חקירה בהתאם לסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982.

בפתח דבריי אציין, כי בקשת המבקש לקבלת מסמכים הוגשה ביום 26/11/17 כ"בקשה לזימון עדים והמצאת מסמכים" ולא הייתה ערוכה כבקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ. במועד הדיון בבקשה, הוסיף המבקש על בקשתו הראשונית בקשות נוספות לחומרי חקירה והתביעה התנגדה להרחבת החזית שהציג המבקש והגיבה בהתאם לבקשתו הראשונית.

בסיכומי של עניין, המבקש עותר כי אתן בידו צו על מנת לחייב את המשיבה לאפשר לו לקבל לידיו את המסמכים הבאים:

1. תעודות ההסמכה של עדי התע"צ המפורטים בכתב האישום ופירוט הקורסים שביצעו.
2. היתר הבנייה של המצלמה וכן הבקשות שהמשיבה הגישה על מנת לקבל את ההיתר האמור.
3. טופס טכנאי המטפל במצלמה ובו פירוט כל הפעולות שעדי התע"צ מבצעים כדי לוודא

שהמכשיר תקין, נכון לתקופה של שנה הקודמת לעבירה.

עמוד 1

4. כרטיס מכשיר.
5. אשור שהמצלמה הותקנה והוכשרה באופן תקין, נכון ליום בו הוקמה.
6. אשור תקינות המצלמה נכון למועד העבירה: 28/8/16.
7. שמות אנשי המקצוע אשר הקימו את המצלמה: גם פיזית וגם לוגית וההסמכות שלהם בעניין.
8. הוראות הפעלת מצלמת האכיפה.
9. מפרט טכני של המצלמה והוראות יצרן.
10. עותק נוהל שליטה ובקרה (02.227.120).
11. הוראות כיול וכיוון תקופתיים של היצרן.

המסגרת הדינית:

המסגרת הדינית לבקשה כאמור נמצאת בסעיף 74 (א) לחסד"פ, הקובע כי:

"הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסניגורו ..., לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת והנוגע לאישום, שבידי התובע ולהעתיקו".

ביהמ"ש העליון קובע את מבחן רלוונטיות הראיות לאישום או להגנת הנאשם, כמבחן העיקרי בו בודקים כל ראיה בטרם תבוא תחת סעיף 74 לחסד"פ. (ראה: בש"פ 10283/09 אליק לדר נ' מ"י).

בבג"צ 233/85 אל הוזייל נ' משטרת ישראל, בו נקבע מבחן הרלוונטיות לראשונה, נקבעו בנוסף גם הדברים הבאים:

1. "... קביעת "חומר חקירה" צריכה להיות מודרכת על ידי כללי השכל הישר".
2. "אולם במסגרת השימוש בשיקול הדעת כאמור, אין גם להפליג למרחקים ולכלול במונח של "חומר החקירה" ראיות שהרלוונטיות שלהם לתביעה הפלילית הנדונה היא רחוקה ושולית".
3. "תקוה ספקולטיבית של ההגנה, שימצא אולי בתיק מסויים חומר כלשהו שיעזור לה לנגח בו את המשטרה או את התביעה הינו ניסיון לעשות מה שקרוי FISHING EXPEDITION אלה בודאי אינם מצדיקים מתן צו להכללת תיק כזה בתוך "חומר חקירה"

הנה כי כן, כל מקרה צריך להבחן לגופו, על פי מבחן השכל הישר, נוסף על מבחן הרלוונטיות, בשאלה האם החומר המבוקש הוא חומר חקירה הנוגע לאישום, או באם לאו וזאת תוך שימוש בשיקול דעת ראוי.

דין והחלטה:

נראה כי בקשה זו מצויה בחלקה במסגרת הנורמטיבית של סעיף 74 לחסד"פ, וחלקה מצוי בגדרו של סעיף 108 לחסד"פ.

סעיף 74(ב) לחסד"פ קובע כי: **"נאשם רשאי לבקש, מבית המשפט שאליו הוגש כתב האישום, להורות לתובע להתיר לו לעיין בחומר שהוא, לטענתו, חומר חקירה ולא הועמד לעיונו".**

סעיף 108 לחסד"פ, שכותרתו צו להמצאת מסמכים ומוצגים, קובע כי: **"בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיוזמת בית המשפט, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו".**

על ההבדלים בין שני הסעיפים - 74 ו- 108 לחסד"פ, עמד בית המשפט העליון, מפי כב' השופט עמית, בהחלטתו המקיפה במסגרת בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' שינר, מיום 23.1.14 - ראו בעיקר פסקה 45:

"השיקולים הנדרשים לצורך איזון האינטרסים במסלול של סעיף 74 לחסד"פ ובמסלול של סעיף 108 לחסד"פ דומים. עם זאת, לשוני בין שני המסלולים יש נפקויות רבות, ובין היתר, לגבי עיתוי הבקשה, הפורום הדן בבקשה (המותב בתיק העיקרי או השופט התורן), הזכות לערר, והאפשרות לבחינה מוקדמת של החומר על ידי ההגנה".

בית המשפט העליון קבע כי אחת הנפקויות החשובות שבמסגרת סעיף 108 לחסד"פ, הינה שמיעת קולו של צד ג':

"יש ליתן גם משקל "לכוח" התביעה להשיג את החומר מהצדדים השלישיים..."

נראה כי ככל שמדובר בחומר שבליבת המחלוקת ואשר צריך להיות בידי התביעה או בשליטתה, יידון הדבר במסגרת סעיף 74 לחסד"פ, וכל אימת שמדובר בחומר שאינו בליבת המחלוקת, ואינו מצוי או אינו צריך להיות מצוי בידי התביעה, המסלול יעשה לפי סעיף 108 לחסד"פ.

מן הכלל אל הפרט:

1. תעודות ההסמכה של עדי התע"צ המפורטים בכתב האישום ופירוט הקורסים שביצעו:

הבקשה נדחת - אין המדובר בחומר חקירה בהתאם לסעיף 74 לחסד"פ אלא בקשה בהתאם לסעיף 108 לחסד"פ. עדי התביעה החתומים על התע"צ זומנו למועד ההוכחות וייתצבו עימם עם תעודות ההסמכה שלהם. במועד זה, יכול המבקש לחקור אותם בגין הסמכתם.

2. היתר הבנייה של המצלמה וכן הבקשות שהמשיבה הגישה על מנת לקבל את ההיתר האמור.

הבקשה נדחת. המבקש לא טען כל טענה באשר לרלוונטיות של בקשתו זו להגנתו כמו גם, לא פירט כיצד ייפגע באם לא יקבל את האמור, אלא רק טען, כי שיש בכך כדי להשליך על שאר הדברים הקשורים בהתנהלות פיראטית.

לדידי, אין קשר רציונלי ענייני בין בקשתו זו לבין המסקנה כי עמדת המצלמה האמורה לא הפיקה תוצאה שניתן יהיה להסתמך עליה. במאמר מוסגר אציין כי גם לו נעברה עבירה על חוקי התכנון והבניה, אין הדבר מאיין את פעילות המצלמה ואין זה רלוונטי להגנת המבקש.

3. טופס טכנאי המטפל במצלמה בגין שנה הקודמת לעבירה; כרטיס מכשיר; אשור שהמצלמה הותקנה והוכשרה באופן תקין נכון ליום בו הוקמה; אשור תקינות המצלמה נכון למועד העבירה.

כעולה מתגובת התביעה בדיון, לא קיימים טופס טכנאי וכרטיס מכשיר. באשר לשאר, לכשיגיע מועד ההוכחות הנכסף, על התביעה להוכיח שהמצלמה הייתה תקינה במועד ביצוע העבירה ולכן, מה שרלוונטי להגנת הנאשם היא תקינות המצלמה במועד העבירה ולא שנה קודם. בידי המשיבה תע"צ, הקשור לבדיקת המצלמה בצומת בה נעברה העבירה. בדיקה זו נערכה 5 ימים לפני מועד העבירה וביום 23/8/16. תעודת עובד הציבור מסתמכת, בין היתר, גם על תעודת הכיול שנערכה על ידי מעבדה מוסמכת. תעודה זו רלוונטית להגנת המבקש ולכן תועבר לידיו. אין רלוונטיות לאשור תקינות המצלמה מהמועד בו הותקנה.

4. שמות אנשי המקצוע אשר הקימו את המצלמה, פיזית ולוגית ומהם ההסמכות שיש להם בעניין.

הבקשה נדחת - אין המדובר בחומר חקירה. המבקש לא ציין כיצד המידע יסייע בידו או אף כיצד עלול לפגוע בו באם לא יקבל לידיו את שמות האנשים. המשיבה ציינה כי מי שבדק את המצלמה הם אנשי יחידת א/3 והם הרלוונטיים במקרה זה. אין רלוונטיות להגנת הנאשם ובקשה זו עולה כדי "מסע דייג".

5. הוראות הפעלת מצלמת האכיפה; מפרט טכני של המצלמה והוראות יצרן; עותק נוהל שליטה ובקרה (02.227.120).

המשיבה בתגובתה הודיעה כי החומר מצוי ברשותה וכי המבקש רשאי להגיע לעיין ולצלם.

6. הוראות כיול וכיוונון תקופתיים של היצרן.

המדובר בבקשה שהוצגה לראשונה בדיון שהתנהל. ב"כ המשיבה הייתה ערוכה לדיון בהתאם לבקשתו הראשונית של המבקש אשר לא הכילה בקשה זו ולכן גם לא הגיבה לבקשה. זאת ועוד, המבקש לא נימק בקשתו זו ולא פירט מה הרלוונטיות של חומר זה להגנתו וכיצד הגנתו תיפגע באם לא יקבל הוראות

אלו. לכל הפחות, היה על המבקש להניח בסיס ראשוני להנחה שהכיל נעשה בניגוד להוראות היצרן ואף לנמק רלוונטיות, משלא עשה כן, הבקשה עולה כדי "מסע דיג". המבקש רשאי לחקור בעניין זה במסגרת הליך שמיעת הראיות.

המסגרת הנורמטיבית של סעיף 74 לחסד"פ, מתמצה בחומר רלוונטי שיש לו נגיעה לאישום הספציפי, לזירת המחלוקת, לליבה ובשים לב למבחן השכל הישר. לאחר שקילת השיקולים האמורים, לא מצאתי מקום להיעתר לבקשה זו.

אציין, כי למצלמה חזקת אמינות ותקינות שנקבעה ע"י כב' השופט אלון אופיר בפס"ד סורוקה ולא נסתרה מאז.

סיכומי של עניין, יישום "מבחן הרלוונטיות" יחד עם "מבחן השכל הישר" בעניינינו, מוביל למסקנה חד משמעית כי מרבית בקשות המבקשות לא עולות כדי חומר חקירה, הנכנס בגדר סעיף 74 לחסד"פ ואף לא ב"פריפריה" שלו. ביהמ"ש הוא לעולם מקום להכרעה באישום ספציפי הנוגע למקרה ספציפי. ביהמ"ש אינו זירה למחקר השוואתי סטטיסטי או מדעי אחר.

לא שוכנעתי כי יש במבוקש כדי לסייע להגנה לנסות ולהדוף את האישום המיוחס למבקש ואף ביחס לחלק מן הבקשות, התרשמתי כי מדובר בניסיון לעריכת "מסע דיג" בלבד, שאין לו תכלית ראויה.

בעניין זה, יפים דבריו של כב' השו' קאפח, במסגרת ע"ח (מחוזי תל אביב) 22585-06-12

קמלמכר נ' מדינת ישראל, מיום 27.6.12: "באשר לחומר חקירה כבר נקבע בפסיקה כי סקרנות לשמה, רצון להשיג חומר לתכליות ריקות "להגנת הנאשם" ונכונות לצאת "למסעי דיג", שמא יימצא דבר שיסייע להגנה, אין די בהם. ראה לעניין זה בש"פ 13792/96 ח"כ אריה דרעי ואח' נ' מדינת ישראל".

מה שרלוונטי להגנת הנאשם הינם היתרי תו התקן לעמדה ולמצלמה ותעודת התע"צ באשר לבדיקה סמוך למועד העבירה.

סיכום והחלטה:

לאור האמור ומכל הטעמים המפורטים, אני מקבלת את הבקשה בחלקה וקובעת כי פרט להיתרי תו התקן לעמדה ולמצלמה ותעודת עובד ציבור הרלוונטית לאישום - יתר הדברים שביקש המבקש לקבל כמפורט בבקשתו, אינם מהווים "חומר חקירה" ואין המשיבה נדרשת להעבירם לידיו.

בנוסף, בהתאם להסכמתה, תעביר המשיבה לעיון המבקש את הוראות הפעלת מצלמת האכיפה, מפרט טכני של המצלמה והוראות יצרן ועותק נוהל שליטה ובקרה (02.227.120).

בהתאם לכך, ניתן בזאת צו המורה למשיבה להעמיד לעיון המבקש את חומר החקירה המפורט בהחלטה

זו. המשיבה תדאג לתאם ולקבוע למבקש מועד מתאים לצורך העתקת החומר ותעמיד לעיונו כל החומר שקבעתי בהחלטתי זו.

גילוי המסמכים ע"י המשיבה כמתואר, יסתיים לא יאוחר מיום 4.3.18.

החלטה בדבר ביטול הוצאות ניתנה בנפרד להחלטה זו.

קובעת מועד לשמיעת הוכחות ליום 11/6/18, שעה 09:30.

המזכירות תזמן את עדי התביעה כמפורט בכתב האישום והמאשימה תוודא התייצבות עדיה.

זכות ערר כדין.

ניתנה היום, ג' אדר תשע"ח, 18 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.